

Kapitel IX.

Afgifterne for Notarialforretninger.

Dette Kapitel er ordnet overensstemmende med det tidligere Forslags 2det Afsnit 6. Kapitel, bortset fra en af Tydelighedshensyn foretagen Omredaktion af § 61 samt Udeladelsen af Ordene „Søforklaring eller“ i § 62 (jfr. Søløvens § 40).

Af den tidligere Kommissions Betænkning skal om Indholdet af nærværende Kapitel følgende anføres:

De gældende Regler om Notarialforretninger berøres ikke af Bestemmelserne i Udkast til Lov om den borgerlige Retspleje. Kommissionen har derfor, og da det er forudsat, at Notarialembetet i Københavns Underretskreds vedvarende skal lønnes med Sportler, anset det for rettest med Hensyn til Afgifterne for de ommeldte Forretninger i det væsentlige at holde sig til det bestaaende og kun deri foretage saadanne Forandringer, som af andre Grunde maa anses nødvendige eller tilraadelige, og Reglerne i nærværende Kapitel ville følgelig findes at slutte sig paa det nærmeste til Bestemmelserne i Sportelreglementets VII Afdeling og de senere hertil sig knyttende Bestemmelser.

Reglen i § 57 stemmer saaledes med Sportelreglementets § 132 paa en enkelt Modifikation nær, der er motiveret ved Bestemmelsen i Veksellovens § 83. For at bøde paa den Afgiftsforringelse, som paa Grund af den gældende Bestemmelse i Sportelreglementets § 134 heraf vil være en Følge, har man sat Afgiften for Protester, naar Vekslen lyder paa eller angives at angaa en Sum af ikke over 1,000 Kr., op fra 2 Kr. til 2 Kr. 50 Øre. § 58 stemmer med Sportelreglementets §§ 133 og 134 samt allerhøjeste Resolution af 26de November 1824 og § 59 med Sportelreglementets § 135 jfr. samme allerhøjeste Resolution, og paa samme Maade ere Bestemmelserne i §§ 60—64 i Overensstemmelse med Reglerne i Sportelreglementets §§ 139, 141, 140, Plakat af 27de November 1845 og Instruks af 28de August 1829 § 4, jfr. Kancelliskrivelse af 9de April 1831. Derimod er Reglen i § 65 ny. I Sportelreglementets §§ 136 og 145 have der henholdsvis for København og Købstæderne og for Landet Bestemmelser for de førstes Vedkommende om Forhøjelse af Afgiften, naar Forretningen foretages paa saadanne Steder under Københavns Jurisdiktion, der ikke ere Dele af det egentlige København, og paa Steder paa Kø-

stædernes Grund, som ligge uden for samme Omkreds, og for Landets Vedkommende om fri Befordring eller Godtgørelse herfor, naar Notarialforretningen udkræver en Rejse; men disse Regler turde, navnlig hvad København og Købstæderne angaar, ikke være tidssvarende. Man har derfor anset det for rettere at sætte bestemte Grænser, inden for hvilke Notarius ikke skal kunne fødre fri Befordring, eller Godtgørelse herfor, men derimod tillægge ham samme i alle Tilfælde, hvor Forretningen begæres foretagen i længere Afstand fra Notarialkontoret.

§ 66 indeholder Reglerne om Betalingen for Beskrivelse af Notarialforretninger. Betalingen er fastsat i Overensstemmelse med den for Udskrifter af Retsbøger i § 68 foreslaaede, dog at man har bibeholdt Bestemmelsen i Sportelreglementets § 137 om, at første Ark altid leveres frit. Skønt man i det hele har troet ikke at burde bibeholde Aktsbeskrivelser, har man dog forment at burde foreslaa, at Beskrivelser af Notarialforretninger skal kunne fordres udstedte og bekræftede som Akt, eftersom en saadan Beskrivelse for at kunne benyttes i Udlandet ofte maa have den bestemte Form. Derimod har man ikke troet at burde fastsætte højere Betaling for Aktsbeskrivelser end for andre.

Som det vil fremgaa af det foregaaende, har man ganske strøget den i Sportelreglementets § 156 ommeldte Afgift af 20 pCt. til Justitsvæsnets Fond, der ellers med Hensyn til Notarialforretninger alene vilde staa som en Levning af det bestaaende. Man har heller ikke optaget Bestemmelsen i Forordningen af 8de Januar 1823 § 8 om Forhøjelse af Afgifterne med $\frac{1}{8}$. Denne Bestemmelse havde sin Grund i, at det ved bemeldte Paragraf blev bestemt, at der skulde være tvende Vitterlighedsvidner til Stede ved Notarialforretninger, og gennem det derved vundne Tillæg skulde Notarius betale Vidnerne for deres Umage; men, da Forhøjelsen nu skal indbetales i Statskassen ved de Embeder, som ere paa fast Gage, se Justm. Skr. af 25de Juli 1862 og Rev. Dept. Skr. af 1ste Juli 1865 (i Min. Tid. A. for 1872 S. 103) § 5 a, har dette medført, at der ved disse Embeder intet Vidnegebyr erholdes. Denne Ordning bør selvfølgelig forandres, og man har derfor i § 84 foreslaaet en bestemt Betaling til Notarialvidnerne.

Endelig har man ikke optaget Bestemmelser, svarende til Reglerne i Sportelreglementets §§ 142 og 144, da Notarius ikke her optræder som saadan.